

اهمیت آموزش و ترویج در سلامت و امنیت غذایی

محبوبه سالاری منش

دانشگاه شهید باهنر کرمان

Abwalfdltahryan925@gmail.com

چکیده:

در هر نوع سیاست کشاورزی، آموزش و ارشاد مردم در جهت پیشبرد اهداف مملکتی از طریق اعمال شیوه های مترقی و سازنده اهمیت بسزایی دارد. پیشی گرفتن از هر نوع سیاست و اجرای هر گونه برنامه ی کشاورزی چه در عرصه ی علمی و چه در زمینه های عملی بدون توجه به آموزش و ترویج امکان پذیر نیست امنیت غذایی و سلامت جامعه مدیون پویایی بخش کشاورزی است. اصولاً هر جا نامی از کشاورزی برده می شود «آب، خاک و گیاه» به ذهن انسان خطور می کند. اما معمار این فرایند یعنی کشاورز فراموش شده یا کم رنگ دیده شده است. حال آنکه کشاورزان پر تلاش و بی ادعا مدیران میدانی عرصه تولید در این حیطه اند و علاوه بر تأمین غذا، حفظ منابع تولید و حیات زیست بوم نیز به دست آنان رقم می خورد. برای رسیدن به این هدف نگاه ها ضرورتاً به آموزش ترویج دوخته خواهد شد. هدف مقاله حاضر که با روش مروری و اطلاعات کتابخانه ای به اهمیت آموزش و ترویج در سلامت و امنیت غذایی می پردازد و با استناد به چندین پژوهش انجام شده و نتایج مشترک حاصل از آنها به عنوان نقشه راهی در این مقاله در نظر گرفته شده است.

کلید واژه ها: امنیت غذایی، آموزش و ترویج، کشاورزی

مقدمه:

در زمانی نه چندان دور، در همین دو یا سه قرن پیش پدران و مادران ما در روستاها و یا شهرهای کوچک زندگی می کردند. برق، ماشین و اینترنت هیچ یک از چیزهایی را که امروز استفاده می کنیم و جزئی از زندگی ما شده اند را در اختیار نداشتند. اجداد ما زودتر از ما و با طلوع خورشید بیدار می شدند و خیلی زودتر از ما و با تاریکی هوا به خواب می رفتند. زندگی آنها ریتم خودش را داشت. ریتمی که فصل ها می گذشت و کار سخت اولویت اصلی غذا بود. تلاش زیادی صرف تولید، نگهداری و آماده سازی غذا می شد. سال ها گذشت و مکانیزاسیون از راه رسید. مکانیزاسیون، کشاورزی را دگرگون کرد. این دستاورد بزرگ بشر بود که حالا دیگر هر کدام از اجداد ما تنها برای خود و خانواده اش کشت نمی کرد براساس آن غذایی که یک خانواده متوسط شهری در یک کشور نسبتاً توسعه یافته می خورد به مراتب مغذی تر، کافی تر و بیشتر از آن چیزی است که خاندان سلطنتی در دوره اجداد ما می خوردند. امروزه ماهواره هاو پهبادها و تلفن های همراه در کشاورزی به کار می روند و حاصل این همه، آن شده که زمین حداقل به لحاظ درشت مغذی ها بیش از نیاز ساکنانش غذا تولید می کند. با این همه، اما همین حالا بیش از هشتصد میلیون نفر دچار گرسنگی هستند. غذا هنوز اولویت اصلی است. روندهای تغییر نشان می دهند که در آینده نیز همین حکایت باقی است.

مصرف منابع، افزایش سطح رفاه، افزایش جمعیت جهانی و تغییرات اقلیمی حکایت از این دارد که برای بشر غذاست که اولویت اصلی خواهد ماند. شاید از همین روی است که امنیت غذایی امروز رکنی است که از ارکان امنیت ملی در کشورها و برقراری آن بیانگر حکمرانی خوب در یک کشور امنیت غذایی حالا سالهاست که در محافل علمی و دانشگاهی